

اعتصاب کارگران کارخانه مینو

چالشها و رویدادهای

جنبش کارگران ..

انتخاب همین است

کروبی در جستجوی

اختر اقبال

لیلا جدیدی

جعفر پویه

هزارو هفتصد کارگر کارخانه مینو دست به اعتصاب زدند. کارگران که در اعتراض به اجحافات کارفرما و عدم پرداخت حقوق شان به برپایی تجمعات اعتراضی پرداخته بودند، وقتی مذاکره با کارفرما را بی نتیجه دیدند، برای به دست آوردن حقوق خود بطور یکپارچه دست از کار کشیدند. کارفرمای کارخانه مینو به بهانه قانون نوسازی و بازسازی صنایع، از پرداخت مطالبات کارگران طرفه رفته و در مذاکرات فی مابین نیز حاضر به قبول پرداخت حقوق کارگران نمی شود.

همزمان با اعتصاب کارگران شرکت مینو، کارگران پیمانی ایران خودرو نیز حدود چهل روز است که به دلیل کمی دستمزد و اختلاف فاحش آن با دریافتی کارگران رسمی، دست به اعتصاب زده اند. این کارگران با پافشاری بر خواسته های خود اعلام کرده اند که دیگر حاضر نیستند در زیر بار بردگی زندگی کنند. براساس خبرهای دریافت شده، از روز چهارشنبه ۲۹ دی، کارفرما حاضر به مذاکره با کارگران معترض شده است.

کارفرمایان و شرکتهای پیمانکاری که با همدستی دولت و حکومت به غارت کارگران مشغولند، حاضر نیستند همان اندک دستمزد کارگران را نیز بپردازند. به عنوان نمونه، کارفرمای برج میلاد که شرکت "بلند پایه ساز" وابسته به شهرداری تهران است با سوو استفاده از بی سوادی برخی از کارگران، قرارداد کاری آنها را به نحوی تنظیم کرده که مبلغ دریافتی کارگران بسیار کمتر از میلی است که کارفرما برای آنها تعیین کرده است. بنابر اخبار رسیده، این کارگران وقتی متوجه دغلتکاری کارفرما می شوند، دست به اعتصاب می زنند که اعتصاب آنان هنوز ادامه دارد.

روز سه شنبه نیز کارگران بهمن پلاستیک در مقابل مجلس آخوندها دست به تظاهرات زدند و خواهان پرداخت حقوق و دستمزد معوقه خود شدند. کارگران صنایع پوشش رشت نیز بیش از سه ماه است که حقوق دریافت نکرده اند و درحالی که مشغول به کارند، قادر به تامین معاش خود نیستند.

اعتراضات و اعتصابات در سراسر کشور در جریان است و این خود دلیل محکمی است بر ناتوانی و عدم کفایت مسوولان حکومت جمهوری اسلامی. اگر اعتصابات کارگران در سراسر کشور با یکدیگر هماهنگ شود و کارگران بتوانند در همبستگی با یکدیگر، لشکر کار را به میدان بیاورند، نه فقط حکومت پوسیده جمهوری اسلامی بلکه، نیرومندترین دولتها نیز در برابر آنان به زانو در خواهند آمد. تنها با سازماندهی یک تشکیلات سراسری کارگری می توان به این مهم دست یافت و این وظیفه ای است که در برابر کارگران پیشرو و کارگران با سابقه واحدهای مختلف کارگری گذاشته شده است.

۳۰ دی ۱۳۸۳

بقیه از صفحه ۴

به گزارش خبرگزاری ایسا ۳۰ آذر، مدیریت نیروگاه اتمی برای جایگزینی قرارداد رسمی به پیمانی، به کارکنان خود تا ۲۵ آذر مهلت داده است.

کارگران پیمان کار «شهاب خودرو»، طی نامه ای به اداره کار استان تهران، خواستار اجرای طرح طبقه بندی مشاغل شدند. به گزارش ایلا ۸ دی، این کارگران با وجود داشتن مدرک و سابقه تخصصی چند ساله، مشمول طرح طبقه بندی مشاغل نبوده و مینا و سقف حقوقی آنها همان حداقل دستمزد تصویب شده توسط شورای عالی کار است.

اخراج و بیکاری

۱۰۰ تن از کارگران شرکت تلویزیون شهاب، در آستانه اخراج قرار دارند. به گزارش ایلا اول دی، این کارگران با قراردادهای موقت در این کارخانه مشغول به کار بودند که در پی تعدیل نیرو، اخراج و به خیل بیکاران خواهند پیوست.

شرکت «لاستیک پارس»، در راستای سیاست تعدیل نیرو، ۱۰۰ کارگر خود را اخراج کرد. این کارخانه در ساوه واقع شده است.

کارگران شرکت «کفش گام»، در آستانه بیکاری قرار دارند. به گزارش ایلا ۲۳ دی، «کارخانه کفش گام با داشتن نزدیک به سه دهه سابقه تولید، دستگاههای مدرن و ۲۰۰ کارگر در آستانه انحلال قرار دارد.»

عدم پرداخت دستمزد و وضعیت نابسامان معاش کارگران

کارگران شرکت ریسندهی و بافندگی «ایران برک»، مدت ۴ ماه است که دستمزد خود را دریافت نکرده اند است.

این کارخانه در استان گیلان واقع شده و فعالیت آن، پشم بافی و لباس دوزی است. کارگران «جهان خودرو»، مدت ۷ ماه است که حقوقی دریافت نکرده اند. این کارخانه که در ساوه واقع شده، تولید کننده موتور سیکلت است. به گزارش ایلا ۹ دی، در پی فروش این کارخانه به شرکت «بن رو»، کارگران شاغل آن در وضعیت بد و بحرانی بسر می برند.

کارگران کشت و صنعت مغان، ۴ ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند. کارگران شرکت «زرساب»، واقع در شهر ساوه، از ۴ ماه پیش دستمزدی دریافت نکرده اند.

کارگران روغن نباتی «دامون فریمان»، مدت ۵ ماه است که حقوقشان را دریافت نکرده اند. این کارخانه در استان خراسان واقع شده است. به گزارش ایلا ۲۰ دی، کارخانه مزبور وابسته به بخش خصوصی بوده و ۱۰۰ کارگر رسمی و ۲۰۰ کارگر غیر رسمی در آن شاغل هستند.

هرچه زمان انتخابات ساختگی و نمایشی ریاست جمهوری در حکومت ولایت فقیه نزدیک می شود، حفره ای که حافظان نظام را از مردم جدا کرده است، عمیق و عمیق تر می گردد. صفحات روزنامه های رژیم از بحثهایی پیرامون اختلافات "درون جناحی" جناح متلاشی "دوم خرداد" و از سوی دیگر بلاتکلیفی رقیب و موافقت و مخالفت با کاندیداتوری رفسنجانی سیاه گشته است.

سرانجام و به ناچار، بی اعتنایی روشن و غیر قابل انکار مردم به این جدالها به ویژه به رسانه های حامل آن، توجه عده ای را به خود جلب کرده، به طوریکه دست اندرکاران به فکرتجات خود از حفره ای که آنان را بلیعه است، افتاده اند.

سینه زنان عزای "دوم خرداد"، رقابتیهای درون جناحی را "مبارک" و نشانی از "باز شدن فضای سیاسی" کشور می خوانند. محسن آرمین از آن هم فراتر رفته و می گوید: "این نشان رشد و توسعه یافتگی سیاسی و افتراق نیروهای اجتماعی موجود و دلیلی بر حرکت کشور در مسیر توسعه سیاسی اجتماعی می باشد." اما باهنر، رییس فراکسیون اصولگرایان مجلس ارتجاع، ضمن تاکید بر "مبارک" بودن این کشاکش مضحک می گوید: "بهترین حالت آن است که مصلحتهای داخلی در نظر گرفته شود."

در همین رابطه، روزنامه رسالت در غم تیراژ پایین، به خود آمده و قصد بیداری هم نوعان خویش را کرده و بدین منظور می نویسد: "اگر می خواهیم بحث انتخابات به غیر از مطبوعات و رسانه ها به بدنه اجتماعی جامعه رسوخ کند، باید نامزدها اهداف خود را به مردم آرایه دهند."

سپس نوبت به موعظه های آخوندی می رسد. آشتیانی، نماینده رژیم از قم می گوید: "برای مقدمه چینی ظهور حضرت مهدی باید به فردی رای دهیم که به حکومت اسلامی پایبند باشد." مکارم شیرازی به همین ترتیب، شعارهای اسلامی را یادآوری کرده و از معتقدین به نظام می خواهد، "روش اسلامی" را پیش گیرند و شخص واحدی را برگزینند."

منصور امان

حجت الاسلام کروبی با اعلام نامزدی خود در انتخابات ریاست جمهوری رژیم ملاحه، به گونه رسمی، پایان ائتلاف تشکیل شده پیرامون حجت الاسلام خاتمی را نیز اعلام کرد. متحدان آقای کروبی، جبهه مشارکت اسلامی و سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، پیشتر آقای معین را به عنوان کاندیدای خود معرفی کرده بودند.

شکست "جبهه دوم خرداد" در دستیابی به توافق بر سر نامزد مشترک، پس از آن مهر گردید که آقای میرحسین موسوی، کاندیدای مورد پذیرش کلیه طرفه، پیشاپیش از دور رقابتها کنار گذاشته شد. آن گونه که پیداست، تمام تلاشهای به عمل آمده پس از این ناکامی با عدم موفقیت روبرو گردیده و راه متحدان پیشین در این نقطه از یکدیگر جدا می شود.

آن چه که رییس پیشین مجلس "اصلاح طلبان" و پشتیبانان وی را از آقایان محمدرضا خاتمی و بهزاد نبوی دور می سازد، ارزیابی شانس سهمین شدن در قدرت در صورت باقی ماندن در کنار آنان می باشد. همراه با فرو شدن ستاره "اصلاحات"، اکنون آقای کروبی می بایست اختر اقبال خود را به تنهایی جستجو کند. گرایش راست "دوم خرداد"، هیچ تمایلی به سقوط بقیه در صفحه ۱۹

جالب توجه اینکه عده ای نیز دست به دامن عباي نوه خمینی شده و با جمع شدن دور او به نشن قبر خمینی و "تجدید میثاق با آرمانهای بنیان گذار" پرداخته اند. سید حسن خمینی، متولی قبر، با تکیه بر "نقش مهم دین بر نهادهای تبلیغی" به استقبال آنان رفته است.

این تلاشها تا شش ماه آینده کم و بیش ادامه خواهد یافت اما آنچه که شواهد روشن آن حتی انتخابات چنان را نیز به خود آورده این است که مردم ایران نیازی به شش ماه صبر ندارند. آنها گزینه خود را در آخرین انتخابات حکومت که از قضا شرکت فعالی نیز در آن داشتند، معرفی کرده اند: بی اعتنایی و نه به رژیم ولایت فقیه.

۲۶ دی ۱۳۸۳